

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26212/2023
30.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радица Костадиновић адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиловић адвокат из ..., ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2143/23 од 12.07.2023. године, на седници одржаној 30.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2143/23 од 12.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2143/23 од 12.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2143/23 од 12.07.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 5755/17 од 08.02.2023. године у ставовима другом и трећем изреке којима је обавезан тужени да исплати тужиоцу 1.832.054,64 динара са затезном каматом од 08.02.2023. године до исплате, на име накнаде за коришћење послужног добра: к.п. ... њива IV класе површине 8,98 ари и на њој изграђене без одобрења за градњу породично-стамбене зграде за коју је поднет захтев за озакоњење непокретности уписаних, све у л.н. ... к.о. ... и да му накнади трошкове парничног поступка од 545.711,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд на основу члана 404. став 2. ЗПП, у вези с чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог - власника повласног добра (далековода) на исплату власнику послужног добра (тужиоцу) накнаде за стварну службеност конституисану провођењем надземних електроенергетских водова далековода преко парцеле и куће тужиоца бесправно изграђене 2005. године. По оцени Врховног суда, у овом спору није потребно одлучивати о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, а ни тужени ревизијом не указује на другачије одлуке другостепених судова или овог суда.

Ревизијски суд је у више својих одлука изразио став да је стварноправног карактера основ потраживања накнаде од туженог због провођења каблова електричне енергије ваздушним путем изнад непокретности које нису у својини туженог, како земљишта, тако и зграде (на којој, и кад је подигнута бесправно и пре него што је легализована, може постојати ванкњижно право својине којим се може прометовати и која има своју тржишну вредност); да се у таквом случају ради о конституисању законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинско-правних односа; да се та накнада одређује у парничном поступку применом члана 53. став 3. тог закона; да потраживање те накнаде застарева у општем року застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима (десет година); а да рок застарелости почиње да тече, имајући у виду одредбу члана 158. Закона о планирању и изградњи (према којој се објекат може користити по претходно прибављеној употребној дозволи, која се издаје када се утврди да је објекат односно његов део подобан за употребу), од дана доношења решења којим се инвеститору одобрава употреба повласног добра - далековода, пре чијег издавања далековод није могао бити стављен у функцију и коришћен за пренос електричне енергије.

Тужени посебном ревизијом указује на погрешну примену материјалног права коју су нижестепени судови наводно учинили, али не прилаже судске одлуке којима је другачије одлучено у истоврсној чињенично-правној ситуацији. С обзиром на изложено, како нема потребе за уједначавањем судске праксе, а ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана или за новим тумачењем права, погрешна примена материјалног права, сама за себе, у одсуству изричитих разлога из члана 404. став 1. ЗПП, не представља основ за изузетну дозвољеност посебне ревизије, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена. Наиме, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, сагласно члану 403. став 3. ЗПП.

Како је тужба у овој правној ствари поднета 29.11.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.832.054,64 динара, што је очигледно ниже од 40.000 евра, ревизија туженог није дозвољена, па ју је Врховни суд одбацио применом члана 413. ЗПП, као у ставу другом изреке овог решења.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку па је, применом члана 165. у вези с чланом 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић